

zaak hebben geleden. Begin 2012 heeft de VEB accountant Deloitte en 144 individuele maten gedagvaard. Partijen procederen nu over een aantal processuele voorvragen. Een eerste rechterlijk oordeel zal begin 2013 volgen. De VEB maakt zich hard voor schadevergoedingen door Deloitte aan gedupeerde beleggers. De exacte schade zal nog moeten worden vastgesteld. De bestuurders van Deloitte Accountants zullen zich ook voor de tuchtrechter moeten verantwoorden voor hun pogingen onder hun verantwoordelijkheid uit te komen.

3.3 Douwe Egberts

D.E Master Blenders 1753, in de volksmond bekend als Douwe Egberts, was nauwelijks een maand genoteerd op de Amsterdamse beurs toen het begin augustus 2012 bekend moest maken dat er fraude binnen het bedrijf was geconstateerd. Al jaren bleek een Braziliaans dochterbedrijf de cijfers te manipuleren. Vrachtwagens reden met koffie naar geheime locaties om omzet te suggereren.

De VEB heeft Douwe Egberts namens beleggers om opheldering gevraagd en heeft Douwe Egberts aansprakelijk gesteld. Met een eigen onderzoek in de hand beweert Douwe Egberts dat het allemaal wel meevalt. De onderneming zou maatregelen hebben genomen om fraude te voorkomen en zou weer 'in control' zijn. Douwe Egberts is van mening dat beleggers niet gedupeerd zijn door de fraude. Verder weigert de koffiebrander zijn accountant PricewaterhouseCoopers en voormalige moedermaatschappij Sara Lee (thans Hillshire Brands) voor de fraude aansprakelijk te stellen.

De VEB legt zich niet neer bij het interne onderzoek en de weigering van Douwe Egberts om de verantwoordelijken aansprakelijk te stellen. De VEB zal dan ook op korte termijn juridische acties initiëren. Naast het bewerkstelligen van compensatie voor de schade die (sommige) beleggers hebben geleden, wil de VEB de zekerheid krijgen dat het lek boven water is bij Douwe Egberts en dat de interne controlemechanismen thans solide zijn, zodat beleggers voortaan kunnen vertrouwen op de cijfers en publicaties van Douwe Egberts.

3.4 Van der Moolen

In de enquêteprocedure betreffende het beleid en de gang van zaken van het gefailleerde Van der Moolen, ooit een van de grootste hoekmansbedrijven ter wereld, legden de door de Ondernemingskamer benoemde onderzoekers in 2011 hun eindconclusie voor. Een onthutsend beeld werd geschetst: een ondernemingsstrategie die om de haverklap werd omgegooid, falende risicobeheersing, en een alleenheersende bestuursvoorzitter en commissarissen die slechts toekeken hoe het bedrijf langzaam ten grave werd gedragen. Reden voor de VEB om op basis van dit rapport de Ondernemingskamer wanbeleid te laten vaststellen. Na de mondelinge behandeling eind 2011 volgde in februari 2013 het eindoordeel in deze zaak: wanbeleid, niet alleen van bestuursvoorzitter Richard den Drijver en de raad van commissarissen, maar ook van 'adviseur' Hans Kroon. Kroon had als 'feitelijk leidinggevende' een zodanig invloedrijke rol in het bedrijf dat hij daarmee op bestuurdersverantwoordelijkheid kon worden aangesproken. Deze uitspraak vormt de opmaat voor verdere aansprakelijkheidsprocedures.

3.5 Landis

Het geduld van gedupeerden van het in 2002 gefailleerde ICT-bedrijf Landis wordt behoorlijk op de proef gesteld. Pas eind 2011 stelde de Ondernemingskamer wanbeleid vast bij het omgevallen ICT-bedrijf. De rechters oordeelden in ongebruikelijk harde bewoordingen over het gebrekkige functioneren van bestuurders en commissarissen van Landis.

De accountant van Landis, Ernst & Young, was al eerder door de tuchtrechter op de vingers getikt voor zijn rol. De accountant heeft ten onrechte een goedkeurende verklaring afgegeven over de jaarrekeningen van 1999 en 2000 van Landis. In hoger beroep wordt op korte termijn een uitspraak gewezen.

Het eindoordeel 'wanbeleid' is aanleiding om de schade van beleggers te verhalen op de voormalige bestuurders en commissarissen van Landis en op accountant Ernst & Young.